

Закон о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана

Члан 1.

У Закону о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18), у члану 9. став 1. тачка 9) мења се и гласи:

„9) помоћи коју у случају смрти запосленог или пензионисаног запосленог, послодавац исплаћује члану његове породице – до 68.488 динара;”.

У тачки 12) речи: „износу до 11.741 динара” замењују се речима: „износу до 30.000 динара”.

Тачка 14) мења се и гласи:

„14) накнада и награда за рад осуђених лица и малолетних учинилаца кривичних дела, сагласно закону којим се уређује извршење кривичних санкција;”.

У тачки 30) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додаје се тачка 31), која гласи:

„31) накнаде трошкова боравка физичким лицима која учествују у програмима Европске уније и других међународних организација у области образовања, обука, спорта, рада са младима, науке, истраживања и иновација, исплаћене у складу са наведеним програмима, а највише до износа од 100.000 динара за трошкове на месечном нивоу.”.

Члан 2.

После члана 9. додаје се члан 9б, који гласи:

„Члан 9б

Изузима се од опорезивања доходак нерезидентног обвезника који на територији Републике проведе највише до 90 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, уколико је такав доходак остварен од нерезидентног налогодавца који не обавља делатност, односно активности на територији Републике.

Изузимање из става 1. овог члана примењује се и на доходак који нерезидентни обвезник из става 1. овог члана оствари од нерезидентног налогодавца који обавља пословну делатност на територији Републике, под условом да сама услуга пружена нерезидентном налогодавцу не служи његовој делатности, односно активности коју обавља на територији Републике.”.

Члан 3.

Члан 12а мења се и гласи:

„Члан 12а

Динарски износи из члана 9. став 1. тач. 9), 12), 13), 29), 30) и 31), члана 15а ст. 2, 4. и 5, члана 18. став 1. тач. 1), 2), 5), 7), 8), 9) и 9а), члана 21а став 2, члана 83. став 4. тачка 1) и члана 85. став 1. тачка 11) овог закона усклађују се годишњим индексом потрошачких цена у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Динарски износи месечних зарада из члана 15в ст. 5. и 6. овог закона представљају износ две, односно три просечне месечне зараде у Републици исплаћене, односно остварене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца септембра у текућој години, за који период су објављени подаци републичког органа надлежног за послове статистике.

Усклађене динарске износе из става 1. овог члана објављује Влада.

Динарске износе из става 2. овог члана објављује Влада.

Износи из ст. 1. и 2. овог члана објављују се сваке године, а примењују се од првог дана наредног месеца по објављивању тих износа.“.

Члан 4.

У члану 15а ст. 2, 4. и 5. речи: „15.300 динара“ замењују се речима: „16.300 динара“.

Члан 5.

После члана 15б додаје се члан 15в, који гласи:

„Члан 15в

Основицу пореза на зараде за новонастањеног обвезника, за зараду коју остварује по основу радног односа на неодређено време са квалификованим послодавцем, при чему заснива радни однос на радном месту за које постоји потреба да лице има посебно стручно образовање и за којим постоји потреба која се не може лако задовољити на домаћем тржишту рада, чини основица из члана 15а став 2. овог закона умањена за 70%.

Квалификовани послодавац из става 1. овог члана је послодавац који је резидент Републике и који се, у смислу одредаба закона којим се уређује порез на добит правних лица, не може сматрати повезаним лицем са послодавцем код кога је новонастањени обвезник претходно био запослен.

Изузетно од става 2. овог члана, квалификованим послодавцем сматра се било који послодавац резидент Републике, који заснује радни однос са новонастањеним обвезником који је у периоду од 25 година који претходи години у којој заснива радни однос из става 1. овог члана, барем три године испуњавао услове из члана 7. став 2. тачка 1) овог закона да се сматра резидентом Републике.

Новонастањеним обвезником из става 1. овог члана сматра се обвезник који:

1) у периоду од 24 месеца који претходе дану закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем, није претежно боравио на територији Републике;

2) у моменту закључења уговора о раду са квалификованим послодавцем има мање од 40 година живота, а који је у периоду од 12 месеци који претходе закључењу уговора о раду са квалификованим послодавцем претежно боравио ван територије Републике ради даљег школовања, односно стручног усавшавања.

Сматра се да су услови у погледу радног места и посебног стручног образовања из става 1. овог члана испуњени уколико је месечна зарада коју новонастањени обвезник из става 4. тачка 1) овог члана остварује већа од 217.656 динара.

Сматра се да су услови у погледу радног места и посебног стручног образовања из става 1. овог члана испуњени уколико је месечна зарада коју новонастањени обвезник из става 4. тачка 2) овог члана остварује већа од 145.104 динара.

Право на умањење основице из става 1. овог члана има онај новонастањени обвезник који се истовремено са заснивањем радног односа или у разумном року по заснивању радног односа, настањује на територији Републике и који испуњава услов да се сматра њеним пореским резидентом по основу центра пословних и животних интереса на територији Републике, као и њеним пореским резидентом за потребе примене уговора о избегавању двоструког опорезивања које Република примењује са другим државама.

Право на умањење основице из става 1. овог члана остварује се за период од пет година од дана закључења уговора о раду, уколико су испуњени услови из ст. 5, 6, и 7. овог члана који се односе на радно место, односно на новонастањеног обвезника током тог периода, независно од промене послодаваца.

Право из става 1. овог члана новонастањени обвезник остварује почевши од прве зараде исплаћене за месец у коме су од надлежног органа прибављени докази о испуњености услова утврђених овим чланом.

Износ умањења у висини од 70% за потребе утврђивања основице на коју се плаћа порез на зараду из става 1. овог члана, представља део зараде коју новонастањени обвезник оствари од квалификованог послодавца а на који се не плаћа порез на зараде на начин утврђен овим чланом.

Министар надлежан за послове финансија ближе уређује начин остваривања права из овог члана.“.

Члан 6.

У члану 18. став 1. тачка 1) после речи: „накнаде“ додаје се реч: „документованих“.

После тачке 9) додаје се тачка 9а), која гласи:

„9а) помоћи у случају смрти члана породице запосленог – до 68.488 динара;“.

Члан 7.

У члану 18а став 1. речи: „Изузетно од члана 14. овог закона не плаћа се порез на зараде на издатке послодавца у циљу стварања и одржавања услова за рекреацију запослених на радном месту (издаци за изградњу и/или набавку опреме за рекреацију на радном месту),“ замењују се речима: „Изузетно од члана 14. овог закона, не плаћа се порез на зараде на примања запосленог по основу погодности за чије пружање, у циљу стварања услова за рекреацију запослених на радном месту, послодавац има издатке за изградњу просторија и/или набавку опреме за рекреацију, по основу“.

Члан 8.

У члану 21в став 1. речи: „2019. године“ замењују се речима: „2020. године“.

После става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„Захтев за повраћај плаћеног пореза из става 7. овог члана подноси се на прописаном обрасцу.“.

Досадашњи ст. 8. и 9. постају ст. 9. и 10.

Додаје се став 11, који гласи:

„Образац из става 8. овог члана и његову садржину прописује министар.“.

Члан 9.

У члану 21д став 1. речи: „2019. године“ замењују се речима: „2020. године“.

После става 9. додаје се нови став 10, који гласи:

„Захтев за повраћај плаћеног пореза из става 9. овог члана подноси се на прописаном обрасцу.“.

Досадашњи ст. 10. и 11. постају ст. 11. и 12.

Додаје се став 13, који гласи:

„Образац из става 10. овог члана и његову садржину прописује министар.“.

Члан 10.

После члана 21ђ додају се чл. 21е и 21ж, који гласе:

„Члан 21е

Послодавац – новоосновано привредно друштво које обавља иновациону делатност у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица, које је уписано у регистар надлежног органа, може да оствари право на ослобођење од плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде оснивача који су запослени у том новооснованом привредном друштву.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана, послодавац може да оствари за зараде оснивача исплаћене у периоду од 36 месеци од дана када је основано привредно друштво.

Пореско ослобођење из става 1. овог члана може да се оствари за сваког оснивача по основу његове месечне зараде, и то зараде чији износ није виши од 150.000 динара месечно, а уколико је виши онда по основу дела зараде у висини највише до 150.000 динара.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана послодавац остварује под следећим условима:

1) да је физичко лице – оснивач, односно сваки од оснивача ако их је више, засновао радни однос са новооснованим привредним друштвом, закључио уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и да је пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;

2) да у периоду за који остварује право на ослобођење оснивач има најмање 5% акција или удела у новооснованом привредном друштву.

Право на пореско ослобођење из става 1. овог члана може да оствари послодавац – привредно друштво које није повезано ни са једним правним лицем у смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица и које не остварује више од 30% свог укупног прихода од других лица која се сматрају повезаним са било којим оснивачем послодавца – привредног друштва.

Пореско ослобођење из овог члана може да оствари послодавац који је основан закључно са 31. децембром 2020. године.

По основу зараде лица из става 4. овог члана за која је један новоосновани послодавац остварио пореско ослобођење из овог члана, други новоосновани послодавац не може за та лица да оствари ослобођење из овога члана.

Послодавац који користи пореско ослобођење из овог члана, осим када користи ослобођење у складу са одредбом закона којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање која се односи на исту врсту ослобођења, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари друге олакшице, укључујући и коришћење субвенција за запошљавање и самозапошљавање.

Члан 21ж

Послодавац који заснује радни однос са лицем које се у складу са одредбама овог члана може сматрати квалификованим новозапосленим (у даљем тексту: квалификовано новозапослено лице), ослобађа се обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде новозапосленог лица, за зараду исплаћену закључно са 31. децембром 2022. године.

Послодавац из става 1. овог члана је послодавац, правно или физичко лице, који у било ком тренутку у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2022. године са квалификованим новозапосленим лицем закључи уговор о раду у складу са законом којим се уређују радни односи и који је квалификовано новозапослено лице пријавио на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања.

Квалификованим новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 31. децембра 2019. године није имало статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. јануара 2020. године до 30. априла 2020. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца.

Квалификованим новозапосленим лицем из става 1. овог члана сматра се и лице које у периоду од 1. јануара 2019. године до 30. априла 2020. године није имало статус осигураника запосленог, осигураника предузетника, односно осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан, а које је статус осигураника запосленог, односно статус осигураника самосталних делатности који је оснивач односно члан привредног друштва који је у радном односу у привредном друштву чији је оснивач односно члан стекло у периоду од 1. маја 2020. године до 31. децембра 2020. године заснивањем радног односа код послодавца из става 1. овог члана или код другог послодавца.

Пореско ослобођење из става 1. овог члана може да оствари послодавац ако се заснивањем радног односа са квалификованим новозапосленим лицем повећа број запослених код послодавца у односу на број запослених на дан 31. децембра 2019. године.

Пореско ослобођење из става 1. овог члана може да оствари и послодавац који започне обављање делатности после 31. децембра 2019. године.

Ако у току коришћења пореског ослобођења за квалификовано новозапослено лице послодавац смањи број запослених у односу на дан 31.

децембар 2019. године увећан за број квалификованих новозапослених лица, губи право да користи пореско ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар 2019. године увећан за број квалификованих новозапослених лица, при чему, у случају када је пореско ослобођење остварено за више квалификованих новозапослених лица, прво губи ослобођење за оно квалификовано новозапослено лице са којим је раније засновао радни однос.

Изузетно од става 7. овог члана, ако у току коришћења пореског ослобођења за квалификовано новозапослено лице послодавац из става 6. овог члана смањи број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности, губи право да користи пореско ослобођење за онај број квалификованих новозапослених лица за колико је смањен број запослених у односу на дан 31. децембар године у којој је започео обављање делатности.

Послодавац се ослобађа обавезе плаћања обрачунатог и обустављеног пореза из зараде из става 1. овог члана, на следећи начин:

- 1) 70% пореза – за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2020. године до 31. децембра 2020. године;
- 2) 65% пореза – за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2021. године до 31. децембра 2021. године;
- 3) 60% пореза – за зараде исплаћене у периоду од 1. јануара 2022. године до 31. децембра 2022. године.

Послодавац који за одређено лице користи било коју врсту подстицаја који су уређени одговарајућим законом, осим када користи ослобођење у складу са одредбом закона којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање која се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари пореско ослобођење из овог члана.

Квалификованим новозапосленим лицем у смислу ст. 3. и 4. овог члана не сматра се лице које је у периоду од 1. јануара 2019. године до 30. априла 2020. године имало статус корисника старосне, привремене старосне или инвалидске пензије.

Ослобођење из овог члана не могу остварити државни органи и организације, јавне агенције, јавна предузећа, јавне службе и други директни или индиректни буџетски корисници, односно корисници јавних средстава.“.

Члан 11.

После члана 37б додаје се члан 37в, који гласи:

„Члан 37в

У опорезиви приход од самосталне делатности не урачунава се приход који се опорезује сагласно члану 85. став 1. тачка 17) овог закона, а који оствари обвезник пореза на стварни приход од самосталне делатности.”.

Члан 12.

У члану 40. став 1. речи: „који с обзиром на околности није у стању да води пословне књиге, осим пословне књиге о оствареном промету, или коме њихово вођење отежава обављање делатности,” бришу се.

У ставу 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) који обавља делатност из области рекламирања и истраживања тржишта;”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„У укупни промет обвезника у смислу става 2. тачка 4) овог члана не урачунава се приход који се опорезује сагласно члану 85. став 1. тачка 17) овог закона.”.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 13.

Члан 41. мења се и гласи:

„Члан 41.

Ако су испуњени услови из члана 40. овог закона, предузетници паушалци се, ради утврђивања висине паушалног прихода као основице пореза на приходе од самосталне делатности, разврставају у групе и то тако да једну групу чине сви предузетници паушалци који обављају исту претежну делатност.

Претежна делатност из става 1. овог члана је делатност која је као таква регистрована у регистру привредних субјеката, односно делатност од чијег обављања је у пореском периоду предузетник паушалац остварио виши износ прихода у односу на ону коју је регистровао као претежну делатност.

Полазна основица за утврђивање висине паушалног прихода по групама одређује се у односу на просечну месечну зараду по запосленом остварену у Републици, граду, општини, односно градској општини, према објављеним подацима републичког органа надлежног за послове статистике за последњих 12 месеци (у даљем тексту: просечна месечна зарада), која се помножи са бројем запослених у Републици, граду, општини, односно градској општини и са коефицијентом делатности, а затим подели са бројем становника у Републици, граду, општини, односно градској општини.

Полазна основица из става 3. овог члана умањује се, односно повећава применом следећих елемената:

1) регистровано седиште предузетника;

- 2) временски период који је протекао од регистрације предузетника;
- 3) старост обвезника и његова радна способност;
- 4) остале околности које утичу на остваривање добити.

Влада уређује ближе услове, критеријуме и елементе за паушално опорезивање.”.

Члан 14.

Члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

Захтев за паушално опорезивање може се поднети надлежном пореском органу до 31. октобра текуће године за наредну годину, односно у року од 15 дана од дана пријема акта надлежног пореског органа којим се потврђује брисање из евиденције за порез на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, у електронском облику преко портала Пореске управе.

Лице које започне обављање делатности, захтев за паушално опорезивање подноси искључиво у моменту регистрације надлежној организацији која води регистар привредних субјеката, која ће тај захтев проследити Пореској управи.

Изузетно од става 2. овог члана, лица која се не региструју код организације која води регистар привредних субјеката, захтев за паушално опорезивање подносе Пореској управи у року од пет дана од дана регистрације, у електронском облику преко портала Пореске управе.

Обвезник пореза на приходе од самосталне делатности коме је утврђено право на паушално опорезивање, овај начин опорезивања користи док се не утврди да су престали разлози за паушално опорезивање, односно да измењени услови искључују право на паушално опорезивање.

У случају из става 4. овог члана, надлежни порески орган ће решењем наложити обвезнику из става 4. овог члана вођење пословних књига од половине текуће године или од почетка наредне године.

Предузетник паушалац коме престаје право на паушално опорезивање по основу из члана 40. став 2. тачка 5) овог закона, дужан је да води пословне књиге најкасније од дана када постане обвезник пореза на додату вредност у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, без утврђивања обавезе вођења пословних књига решењем надлежног пореског органа.”.

Члан 15.

У члану 72а додаје се став 4, који гласи:

„Промена номиналне вредности права, односно удела из става 1. тачка 5) овог члана не сматра се променом процента права, односно учешћа у капиталу из става 2. овог члана.“

Члан 16.

У члану 74. став 8. мења се и гласи:

„Изузетно од ст. 5, 6. и 7. овог члана, уколико је обвезник стекао хартије од вредности које су биле предмет опорезивања у складу са чланом 14. овог закона, односно ослобођене од опорезивања у смислу члана 18. став 1. тачка 11) и став 2. овог закона, набавну цену чини збир износа документоване повлашћене цене по којој је обвезник стекао такве акције и основице на коју је плаћен порез на зараду у смислу члана 14. овог закона умањене за припадајуће обавезе из зараде, односно код самоопорезивања збир износа документоване повлашћене цене по којој је обвезник стекао такве акције и основице на коју је плаћен порез на зараду у смислу члана 14. овог закона.“

После става 8. додаје се нови став 9, који гласи:

„Изузетно од става 8. овог члана, у случају преноса уз накнаду акција или удела нерезидентних привредних друштава, односно хартија од вредности чији издавалац није порески резидент Републике, уколико резидентни обвезник у време стицања тих акција, удела, односно хартија од вредности, као и најмање шест месеци по њиховом стицању није био резидент Републике, набавном ценом сматра се њихова тржишна вредност на дан када је постао порески резидент Републике.“

Досадашњи став 9. постаје став 10.

У досадашњем ставу 10, који постаје став 11, речи: „става 9.“ замењују се речима: „става 10.“

Досадашњи став 11. постаје став 12.

Члан 17.

У члану 75. став 5. мења се и гласи:

„Набавна цена хартија од вредности које запослени добије без накнаде од послодавца или од с послодавцем повезаног лица у смислу члана 18. став 1. тачка 11) и став 2. овог закона, је нула динара, осим у случају из члана 74. став 8. овог закона.“

Члан 18.

У члану 85. став 1. тачка 16) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додаје се тачка 17), која гласи:

„17) накнада исплаћена предузетнику или предузетнику паушалцу који обавља активности уз накнаду за истог налогодавца или за лице које се у

смислу закона којим се уређује порез на добит правних лица сматра повезаним лицем с налогодавцем (у даљем тексту: повезано лице с налогодавцем), и који додатно испуњава најмање пет од наведених девет критеријума, или је према околностима случаја приликом отпочињања пословне сарадње могло да се закључи да ће испунити најмање пет од девет наведених критеријума који су накнадно и испуњени:

(1) налогодавац или повезано лице с налогодавцем одређује радно време предузетнику или предузетнику паушалцу или су одмор и одсуства предузетника или предузетника паушалца зависни од одлуке налогодавца или повезаног лица с налогодавцем и накнада предузетнику или предузетнику паушалцу се не умањује сразмерно времену проведеном на одмору;

(2) предузетник или предузетник паушалац уобичајено користи просторије које обезбеди или обавља послове у месту које одреди налогодавац или повезано лице с налогодавцем за потребе обављања послова који су му поверени;

(3) налогодавац или повезано лице с налогодавцем врши или организује стручно оспособљавање или усавршавање предузетника или предузетника паушалца;

(4) налогодавац је ангажовао предузетника или предузетника паушалца након оглашавања у средствима информисања потребе за ангажовањем физичких лица или ангажујући треће лице које се уобичајено бави проналажењем лица подобних за радно ангажовање, а чија је услуга резултирала ангажовањем тог предузетника или предузетника паушалца;

(5) налогодавац или повезано лице с налогодавцем обезбеђује сопствени основни алат, опрему или друга основна материјална или нематеријална средства потребна за редован рад предузетника или предузетника паушалца или финансира њихову набавку, осим специјализованих алата, опреме или других специјализованих материјалних или нематеријалних средстава који могу бити неопходни у циљу извршавања специфичног посла или налога, или налогодавац или повезано лице с налогодавцем уобичајено руководи процесом рада предузетника или предузетника паушалца, осим таквог руковођења које подразумева давање основног налога у вези са нарученим послом и разумну контролу резултата рада или надзор налогодавца, као доброг привредника, над обављањем посла који је наручио;

(6) најмање 70% од укупно остварених прихода предузетника или предузетника паушалца у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години је остварено од једног налогодавца или од повезаног лица с налогодавцем;

(7) предузетник или предузетник паушалац обавља послове из делатности налогодавца или повезаног лица с налогодавцем, а за тако обављене послове његов уговор о ангажовању не садржи клаузулу по којој

предузетник или предузетник паушалац сноси уобичајени пословни ризик за посао испоручен клијенту налогодавца или повезаног лица с налогодавцем, уколико такав клијент постоји;

(8) уговор о ангажовању предузетника или предузетника паушалца садржи делимичну или потпуну забрану предузетнику или предузетнику паушалцу да пружа услуге по основу уговора са другим налогодавцима, изузев делимичне забране која обухвата пружање услуга ограниченом броју директних конкурената налогодавцу;

(9) предузетник или предузетник паушалац обавља активности уз накнаду за истог налогодавца или за повезано лице с налогодавцем, непрекидно или са прекидима 130 или више радних дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, при чему се обављањем активности у једном радном дану сматра обављање активности у било ком периоду током тог радног дана између 00 и 24 часа.”.

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Изузетно од става 3. овог члана, опорезиви приход из става 1. тачка 17) овог члана, који оствари предузетник или предузетник паушалац, чини бруто приход обвезника пореза.”.

Досадашњи став 5. постаје став 6.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7, речи: „тачке 5) став 5.” замењују се речима: „тачке 5) став 6.”.

Досадашњи ст. 7–13. постају ст. 8–14.

Додају се ст. 15, 16, 17. и 18, који гласе:

„Налогодавцем у смислу става 1. тачка 17) овог члана сматра се домаће, односно страно правно лице, предузетник или предузетник паушалац које је директно или индиректно ангажовало предузетника или предузетника паушалца за обављање послова.

Налогодавцем у смислу става 1. тачка 17) овог члана не сматра се домаће или страно правно лице, предузетник или предузетник паушалац које је директни исплатилац накнаде предузетнику или предузетнику паушалцу, а које такву накнаду исплаћује у вези са извршавањем послова заступања или посредовања за рачун другог лица и за такав посао не наплаћује од тог другог лица или од предузетника или предузетника паушалца ништа осим уобичајене заступничке или посредничке провизије.

У случају из става 16. овог члана, налогодавцем и исплатиоцем накнаде сматра се лице за чији рачун се врши исплата накнаде предузетнику или предузетнику паушалцу.

Изузетно од одредаба става 1. тачка 17) овог члана, накнада коју оствари предузетник или предузетник паушалац који према закону који уређује

релевантну делатност коју он обавља не може да буде у радном односу код налогодавца, не сматра се другим приходом у смислу овог члана.”.

Члан 19.

У члану 94. став 2. мења се и гласи:

„Обвезник пореза на приходе од самосталне делатности који у току године започне обављање самосталне делатности, опредељује се за паушално опорезивање у пријави за регистрацију надлежној организацији која води регистар привредних субјеката, у ком случају се сматра да је поднео пореску пријаву за паушално опорезивање.”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, лице које у току године започне обављање делатности а које се не региструје код организације која води регистар привредних субјеката, подноси пореску пријаву у року од 15 дана од дана регистрације.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6, речи: „из става 3.” замењују се речима: „из става 4.”.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7, речи: „ст. 1. и 2. овог закона” замењују се речима: „ст. 1. до 3. овог закона”.

Досадашњи став 7. постаје став 8.

Члан 20.

Динарски износи месечних зарада из члана 5. ст. 5. и 6. овог закона представљају износ у висини две, односно три просечне месечне зараде у Републици Србији исплаћене, односно остварене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца јула 2019. године, за који период су објављени подаци републичког органа надлежног за послове статистике.

Износи из става 1. овог члана примењују се до првог дана наредног месеца по објављивању динарских износа сагласно члану 3. ст. 2. и 4. овог закона.

Члан 21.

Прво усклађивање неопорезивог износа зараде од 16.300 динара годишњим индексом потрошачких цена врши се почев у 2021. години.

Члан 22.

Одредбе чл. 12, 13, 14. и 19. овог закона (за паушално опорезивање) примењиваће се за утврђивање пореза на паушално утврђени приход почев за 2020. годину.

Члан 23.

Поступак утврђивања и наплате пореза на капиталне добитке који није правоснажно окончан до дана почетка примене овог закона, окончаће се по одредбама овог закона уколико тако утврђен износ пореске обавезе није виши у односу на износ пореске обавезе који би био утврђен по одредбама закона који се примењивао на дан настанка пореске обавезе.

Члан 24.

Приход исплаћен предузетнику или предузетнику паушалцу у смислу члана 31. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 80/02 – др. закон, 135/04, 62/06, 65/06 – исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11 – УС, 93/12, 114/12 – УС, 47/13, 48/13 – исправка, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон, 112/15, 113/17 и 95/18 – у даљем тексту: Закон), закључно са 1. мартом 2020. године, сматраће се приходом од самосталне делатности без обзира на природу његовог односа са налогодавцем у смислу одредаба члана 85. Закона, односно члана 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС”, бр. 80/02, 84/02 – исправка, 23/03 – исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05 – др. закон, 62/06 – др. закон, 61/07, 20/09, 72/09 – др. закон, 53/10, 101/11, 2/12 – исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15 – аутентично тумачење, 112/15, 15/16, 108/16, 30/18 и 95/18).

Члан 25.

Одредбе овог закона примењиваће се од 1. јануара 2020. године, осим одредаба члана 5. и члана 10. у делу који се односи на ослобођење од плаћања пореза по основу зараде код послодавца који обавља иновациону делатност, које ће се примењивати од 1. марта 2020. године.

Члан 26.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 27.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.